

SCÉNÁŘ K ANIMAČNÍMU WORKSHOPU

Eva Dostálová

1.

ZVUK: Eva Dostálová se narodila 27. července 1943 jako čtvrté dítě do rodiny pošťáka a švadleny.

OBRAZ 1) Divadelní portál, dřevěná písmena EVA DOSTÁLOVÁ, OPONA JDE NAHORU.

OBRAZ 2) Fotografie malé Evy s rodiči (1.), fotografie maminky 2. (vedle zprava), fotografie tatínka 3.(vedle zleva), fotografie se načtou postupně po dílech, naanimovat.

2.

ZVUK: Jaké vzpomínky má na své dětství?

Krásné třeba právě bylo, když jsme se přestěhovali na ten venkov. Tam to bylo nádherný. A to fakt byly zážitky teda krásné. Mně tenkrát bylo 5 let a ty venkovské děti mě asi viděly jako městskou holčičku, také jsem dostala do úst od jednoho chlapečka, tekla i krev, bylo to takový trochu drsný, ale pak to bylo nádherný...

OBRAZ 1) panelový dům v pozadí, objeví se Eva, rodiče, velké nákladní auto, na kterém se postupně budou vršit kufry a tašky, auto pojedje a vyjede z města na jiné pozadí (s listy, které má symbolizovat přírodu)

OBRAZ 2) nový/čistý podklad – cca 5 postav (děti), objevují se symbolické hračky (některé 3D, namalovaná koloběžka, míče apod.), které jen naskakují kolem dětí...

OBRAZ 3) Postava Evy, symbolická ruka (v pěst) – na obličej, kapky krve (vystříhané) / foukací fixa červená

3.

ZVUK: Základní školu Eva navštěvovala na Šeberově, měšťanku, od 6. třídy pak jezdila na Chodov.

Její snem bylo vždy učit, proto vystudovala tělesnou výchovu a biologii na vysoké škole.

OBRAZ 1: Záběr na budovu školy. Naskočí na budovu písmena (červené kostičky), které vytvoří nápis ZAKLADNÍ ŠKOLA. (Eva vstupuje???)

OBRAZ 2: Nové pozadí – objeví se postava dospělé ERY, které se na krku objeví provázek s píšťalkou, vedle se objeví kostra, kterou chytne Eva za ruku, nebo se jí jinak dotkne. Naskočí další předměty symbolizující TV a PŘ (orgány, činka (Eva na ni může vyskočit), míče a další sportovní nářadí...)

4.

ZVUK: Během studia potkává svého budoucího manžela. (Hudba)

Vdávala jsem se v roce 1965 a šla jsem bydlet sem, no a od té doby jsem tady, téměř těch 60 let bydlím tady, v Modřanech, v tomhle domě.

OBRAZ 1: muž, žena, pozadí se srdíčky; poté na postavách naskočí svatební šaty (žena z krajky, naskakují další ozdoby na šatech; mužské postavě naskočí smoking), kolem hlavy květiny a propletené (vytištěné) snubní prstýnky...

OBRAZ 2: Jak šel čas. Jsou tam přesýpací hodiny a v nich se sype písek. Objeví se čísla (roky 1970, 1980, 1990, 2000, 2010, 2020) – dřevěná (pokud máme) případně vystřižená. Číslo pluje po papíře zprava doleva, objevuje se pak nový letopočet, poté další. Roky mohou pak klidně zůstat rozházené všechny okolo přesýpacích hodin....

5. ZVUK: Eva hned po vysoké škole přechází do pedagogické praxe. Na tehdejší základní škole Žetova se stává zástupkyní. Později přechází na Základní školu Mráčkova, kde zanedlouho získává funkci ředitelky. Původní ředitel odešel za lukrativnější nabídkou.

OBRAZ: Objeví se stejná budova školy jako na obraze 3, tentokrát už s poskládaným nápisem (bez postupné animace), postava ERY, kroky (stopy?), velké schodiště v pravé části obrazu (pouze vystřižené z kontrastního papíru (žlutá/zlatá?)) a Eva zleva postupuje na schody (naskakuje), vpravo vedle

schodu vědy natištěná **bublina** s pozicí (**učitelka, zástupkyně, nahoře ředitelka**), Eva vystoupá až nahoru. (Nahoře se ještě Evě v ruce (nad hlavou) může objevit **pohár/květiny** – symbol úspěchu a dosaženého cíle)

6.

ZVUK: Pravda je, že jsme měli skupinu, nebo jak bych to řekla, komunistické strany. No, to tedy jsem byla požádána, jestli bych do komunistické strany vstoupila, a tak jsem do ní vstoupila.

Když mě přijímali, tak se to přijímalo na odvodním výboru komunistické strany, který byl v Nuslích.

No a celou tu dobu vlastně jsem byla až do toho roku 89 vlastně členkou strany.

ZVUK: A tam se nás teda vyptávali, jak se srovnáváte s tím, že tatínek vlastně byl v národní socialistické straně a ty teda teďkom vstupuješ do KSČ. Tenkrát se všude říkalo vedoucí úloha komunistické strany a když teda člověk byl ve vedoucí funkci, tak byl vedoucí úloha strany.

OBRAŽ: ŠKOLA, zobrazení vnitřních prostor školy, kanceláře. Obrázek Evy a objevují se „myšlenkové bubliny“ se slovy **ANO? NE! ANO? NE!** (na střídačku 2-3x), poté **bublina (ASI MI NIC JINÉHO NEZBYDE 😞**; Změna prostředí – naskočí **členská legitimace**, poté **zamračenější obličej Evy (?)** (případně obličej (EVA) prostoupí uprostřed prostřiženou členskou legitimací)

7. Přichází rok 1989 a pád komunismu.

OBRAŽ: Objeví se **Eva**, za ní je **obraz komunismu a rok 1989**. Poté obraz spadne a rozbije se na malé kousky.

8. ZVUK: „To byl vlastně 17. listopad, kdy oni vzpomínali na Dnes studentů. Když šli z Albertova studenti na Národní, já jsem jela na zkoušku autem. Ted' šly ty davy po tom nábřeží, a to bylo takový jako jsme nevěděli, co se děje. No a tam to potom přepažila ta měřice a asi to tam nebylo dobré. Protože to, co já jsem potom sledovala v televizi nebo v rádiu, nebyla jsem účastníkem, myslím si, že to bylo drsný.“

OBRAŽ: **Nápis 17. listopad 1989; dav lidí proudící ulicí (Nápisy Albertov, Národní třída)**, Eva projíždí v **červené škodovce** a sleduje dav, poté **SNB a měřice. Davy lidí s transparenty**,

Dav lidí na Václavském náměstí, cinkání klíči, transparenty, **bubliny se slovy a hesly doby** (Havel na Hrad! Jakeše do koše!)

ZVUK: (?) Autentická nahrávka davu ze 17. listopadu (cca 6 vteřin)

9.

ZVUK: Změnu režimu Eva pocítila velmi rychle a citelně.

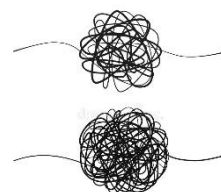
„Do toho 17. listopadu nebo do té doby Dobrý den, paní ředitelko, čest práci soudružko. Otočilo se to po tom sedmnáctém a všechno tam bylo špatně. Vy jste tenkrát řekla, že... No, to jste tenkrát říkat neměla, že... To byli lidi, kteří se prostě třásli na to, aby to bylo jinak. Aby to, kdo tam teda fungoval a ty děti vedl, aby tam už nebyl...“

OBRAZ: 1) **červené pozadí** (?), rok 1980, kolem Evy se objevují **usměvaví lidé**, srdečně zdraví, objevují se **bubliny (Čest práci apod.)**; pak se objeví **LISTOPAD 1989** a lidé Evu obcházejí ve větší vzdálenosti, mračí se, nebo se dívají jinam, postava Evy má působit osamoceně.

OBRAZ 2) **Změna pozadí** (modré?) - stejný obrázek jako v obraze č. 5 (**schodiště**). Tentokrát si **Eva bere kufřík**, sestupuje po schodech tentokrát dolů (bez nápisů ředitel, zástupce apod.), v dálce je **škola**, které se z obrazu odsunuje pryč a mizí, **Eva a slzy** nebo jinak znázorněný **smutek**.

10.

ZVUK: Eva má spoustu zálib a koníčků. Pravidelně se setkává každý týden se svými kolegy, má ráda divadlo nebo se například věnuje háčkování pro svá pravnoučata...

OBRAZ: **Eva**, okolo naskakují **postavy** a pak **provázky vlny/příze** (různé barvy), **háčky**, kousek se postupně uháčkuje...

11.

ZVUK: Dnes asi nelze soudit člověka za členství v tehdejší komunistické straně. Motivy bývaly nejružnější a nic není černobílé.

Eva se vždy řídila kamarádčinými slovy z památníku: „Jedno si pamatuj, ve štítu měj, dodržuj pravidla, děj se, co děj, na hřišti, v životě poctivě hrej, byť hrálas o život, vždycky fair play. A to je strašně hezký.“

OBRAZ: Symbol spravedlnosti - váha (misky vah znázorňující spravedlnost, misky vah se naklánějí dolů a nahoru, poté se vyrovnávají)

Otevření památníku, psaní motto. Závření. Podpis Eva Dostálová.